

วาระการประชุมแลกเปลี่ยนความรู้การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน จิตพอเพียง

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๘.๓๐น.-๑๒.๐๐น.

ห้องประชุมสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสวี

๑ การดำเนินงาน ITA ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเสวี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้
ประกาศ **อัตลักษณ์** ของสสอ.เสวี **ชื่อสัตย์ ตรงเวลา สามัคคี มีวินัย** ให้เจ้าหน้าที่ทำตนให้
สอดคล้องกับอัตลักษณ์

๒. การเรียนรู้ STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างผลประโยชน์
ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมพวกเราเจ้าหน้าที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำองค์ความรู้ไป
ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง และถ่ายทอดให้เพื่อร่วมงานได้

๒.๑ สาเหตุของทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในประเทศไทย
การทุจริตนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในประเทศที่มีสถานการณ์ดังต่อไปนี้

๑. มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางธุรกิจ ซึ่งจะเป็น
โอกาสที่จะทำให้เกิดเศรษฐกิจผลหรือมูลค่าเพิ่ม หรือกำไรส่วนเกินทางเศรษฐกิจ

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีสิทธิ์ขาดในการใช้ดุลพินิจ ซึ่งให้อิสระในการเลือกปฏิบัติเป็นอย่างมากว่าจะ
เลือกใช้อำนาจใด กับใครก็ได้

๓. ไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพหรือองค์กรที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลและจัดการต่อการกระทำใด ๆ ของ
เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ

สำหรับประเทศไทยได้กำหนดทิศทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งมีความสอดคล้องกับ
สถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและความรุนแรง รวมถึงการสร้างความตระหนัก
ในการประพฤติปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของคนในสังคม ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๒. วาระปฏิรูปที่ ๑ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

๔. แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๕. โมเดลประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (Thailand 4.0)

๖. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ความหมาย และรูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

บุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ การขัดกันระหว่างการขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนบุคคลและ
ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนบุคคล หรือ
ผลประโยชน์ทับซ้อน

ประโยชน์ส่วนบุคคลคือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถานะเอกชนได้
ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มใน
สังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหา
ประโยชน์ในทางการเงินหรือธุรกิจ

ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ คือ การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้
ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ) ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่
หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะ

ของเอกชน การกระทำใด ๆ ตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นของรัฐ การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์หรือการกระทำในลักษณะต่างกัน เหมือนกันหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกับการกระทำในสถานเอกชน จะมีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือประโยชน์สุดท้ายต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่าง การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม จริยธรรม และการทุจริต

จริยธรรม เป็นกรอบใหญ่ทางสังคมที่เป็นพื้นฐาน เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมเป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริต ที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งมีพฤติกรรมบางประเภทยังไม่มีการบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

การทุจริต เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือว่าเป็นความผิดอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใด ๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป

- รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม แยกออกเป็น ๗ รูปแบบ
๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผลจากการรับผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลให้ต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
 ๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือคู่สัญญา การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติสถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้งหรือเรียกว่าเป็นผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน
 ๓. การทำงานหลังออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากการที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้น หาประโยชน์จากหน่วยงานให้กับบริษัทและตนเอง
 ๔. การทำงานพิเศษ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะมีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ปรึกษาสังกัดอยู่
 ๕. การรู้ข้อมูลภายใน แล้วนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือพวกพ้อง
 ๖. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว หรือใช้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว

๗.การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง ใช้ตำแหน่งในการบริหาร
อนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเองหรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง